

Διαταραχή ομιλίας σε παιδιά με υπερωϊοσχιστία

Νησιώτη Μ.

Η σχιστία χειλέων και η σχιστία της υπερώας αποτελεί την πιο συχνή συγγενή δυσμορφία του προσώπου η οποία παρουσιάζεται στο πρώτο τρίμηνο κύησης, και ορίζεται ως ένα μη φυσιολογικό άνοιγμα ή μια σχισμή σε μία ανατομική δομή η οποία υπό φυσιολογικές συνθήκες είναι κλειστή (Kummer, 2001).

Η βασική υπερώα περιλαμβάνει τις δομές του χείλους και του φατνίου. Η δευτερεύουσα υπερώα περιλαμβάνει τις δομές της σκληρής και μαλακής υπερώας. Οι σχιστίες τόσο της βασικής, όσο και της δευτερεύουσας υπερώας μπορεί να είναι πλήρεις/ατελείς, μονόπλευρες ή αμφίπλευρες. Η περίπτωση της δισχιδούς σταφυλής και της υποβλεννογόνας σχιστίας εντάσσονται στις σχιστίες της δευτερεύουσας υπερώας.

Οι σχιστίες της υπερώας μπορεί να εμφανίζονται μεμονωμένες (μη συνδρομικές) ή ως μέρος ενός συνδρόμου, μαζί με άλλες συγγενείς κρανιοπροσωπικές ανωμαλίες.

Σκοπός της παρούσας εισήγησης είναι να παρουσιάσει τις διαταραχές ομιλίας των παιδιών με σχιστία της υπερώας.

Τα παιδιά με σχιστία της δευτερεύουσας υπερώας παρουσιάζουν συνήθως σοβαρές επιπτώσεις στην ομιλία τους ακόμα και μετά τη χειρουργική αποκατάσταση της σχιστίας. Η πιθανότητα υπερωϊοφαρυγγικής δυσλειτουργίας / ανεπάρκειας είναι μεγάλη, με αποτέλεσμα η ομιλία να διέπεται από διαταραχές, στην άρθρωση, στην αντήχηση και στη φώνηση. Ο κίνδυνος εμφάνισης μέσης ωτίτιδας στα παιδιά με υπερωϊοσχιστία είναι μεγάλος, με συνέπεια τη βαρηκοΐα αγωγιμότητας. Τέλος, οι αρθρωτικές διαταραχές μπορεί να οφείλονται και σε ανωμαλίες στην οδοντική σύγκλιση κυρίως στην περίπτωση της σχιστίας της βασικής υπερώας.

Ειδικότερα, τα παιδιά με υπερωϊοσχιστία, συνήθως παρουσιάζουν "υποχρεωτικά" και "αντισταθμιστικά" αρθρωτικά λάθη. Οι αρθρωτικές δυσκολίες εντοπίζονται κυρίως στα έκκροτα, τριβόμενα και προστριβόμενα σύμφωνα. Η γλωττίδα χρησιμοποιείται συχνά ως τόπος άρθρωσης από άτομα με σχιστία όταν η σχιστία της υπερώας δημιουργεί μειωμένη αισθητικότητα και κινητικότητα. Η πιθανότητα ύπαρξης φωνολογικών λαθών στην ομιλία των παιδιών, μπορεί να αποτελέσει συνεπακόλουθο ή όχι της ύπαρξης υπερωϊοσχιστίας.

Οι διαταραχές αντήχησης, περιλαμβάνουν υπερρινικότητα, υπορινικότητα, ρινική διαφυγή αέρα, αδιέξοδη αντήχηση. Τέλος, συμπτώματα φωνητικής κατάχρησης όπως βραχνάδα, ακατάλληλο ύψος φωνής, έντονη γλωττιδική αποφόρτιση και μειωμένη φωνητική ένταση, παρατηρούνται συχνά σε παιδιά με σχιστία της υπερώας.

Συμπερασματικά, η ύπαρξη σχιστίας της βασικής / δευτερεύουσας υπερώας, επηρεάζει την ομιλία των παιδιών στα επίπεδα της άρθρωσης, φωνολογίας, της αντήχησης και της φώνησης, ενώ επιδρά καταλυτικά στην καταληπτότητά της.